

Munkanapló

Személyes adatok:

Név: Jágerszki Judit

Cím: Budapest, Pacsirtamező utca 45. 5/25

Email: judit.jagerszki@gmail.com

Mobiltelefon: 06302543276

Tanult szakirány: Textiltervező

Intézményi adatok:

Iskola neve: Jelky András Iparművészeti Szakgimnázium

Címe: Budapest, Rákóczi tér 4.

Külföldi gyakorlat tartalma:

Kiutazás kezdete és vége: 2017. március 20. – 2017 április 13.

A gyakorlati munkahelyen mentorod neve: Sirpa Uotila, Kaisa Linna, Susanna Manner

Napi munkaidő: 6-7 óra

Tevékenység;

1.nap : Utazás a felhők felett

Március 20.-án hajnali négykor kiértünk a Ferihegyi repülőtérre, ahová a találkozó meg volt beszélve. Hosszasan kellett várakoznunk, mivel a másik két srác késett egy kicsit. Mikor ők is megérkeztek, "könnyes" búcsút vettem szüleimtől, és elindultunk az ellenőrzés helyszínéhez, ami sajnos kötelező volt. Ez után még két órát kellett várunk az indulásra. Addig meg tudtunk reggelizni. Amíg a repülőhöz közeledtünk, egy egészséges izgalom és félelem összerántotta a gyomromat, hiszen ez volt életem első alkalma, hogy repülővel utazhatok. Az utas térben szűkek voltak a folyosók, így az üléseinkhez egy kicsit nehéz volt eljutni, de nem volt vészes. Én az ablak mellé ültem, hogy láthassam a tájat. Mikor a motort beizzították, egész lényem remegett, annyira izgatott voltam. Az emelkedés pillanatában csak kifele bámultam az ablakon, hogy lássam, milyen Magyarország makettként. Elbűvölő látvány volt, ahogy felfele menet minden eltűnik a felhők alatt. Egy első alkalom mindig izgalmas. Fentről a felhők olyanok voltak, mint a hó. Ez a fantasztikus érzés sajnos csak egy óráig tartott. 9 és 10 óra környékén szálltunk le Berlinben. Nagyon beborult ott az ég, még jó hogy nem esett az eső. A Helsinki repülő ismeretlen okok miatt késett egy fél, majdnem egy órát. Ezt a késést kihasználva körül tudtam egy kicsit nézni. Egzotikus édességek és finomságok kínálták magukat a boltoknál, természetesen, nagyon borsos áron. Visszatértem a csoportomhoz, leültünk a földre, és vártunk az indulásra. Megint ettünk egy kicsit, én meg unalom űzés képpen folytattam a

regényemet. Dél környékén újra repülőre szálltunk,és utunk Helsinki-be zavartalanul ,gond nélkül telt. Helsinki-ben az a meglepetés ért bennünket, hogy a társamnak összetört a bőröndje. Gondolom,ahogy dobálták,akkor történhetett. Ő és a tanár úr,mivel jobban tudott angolul , elmentek a panasz kezelőhöz. A tanárnőnek, a két srácnak és nekem várnunk kellett,amíg elintézik az ügyet. Eléggé unatkoztam. Végül 2 óra környékén visszatértek, kimentünk a busz állomásra, és ittunk egy kávét , buszra várás címen. Mivel a buszunk csak 5 órakor indult,kicsit itt is körülnézhattünk,és megebédelhettünk. A busz megérkezett,felszálltunk és mentünk a szállásunkhoz. A busz út nagyon hosszú volt. Az ablakon át tudtam nézni a tájat,amely mintha csak kedvesen üdvözölt volna. A fél ország erdőkből állt,a naplemente pedig mesebeli látvány volt. Jó érzéssel töltött el,ahogy a melengető napsugarak nyaldosták az erdők allját. Este 11 óra környékén sikeresen megérkeztünk Ikaalinenbe, ahol a szállásunk van. A kísérő diákok kedvesen fogadtak minket,kocsiba rakták a bőröndjeinket,még be tudtunk menni a boltba valami ennivalóért és innivalóért. Aztán hopp, a kocsiba be,és elvittek minket az apartmanhoz. Bevittünk a bőröndöket az előszobába,elbúcsúztunk a kísérő diákoktól,és jobban szemügyre vettük az új helyet. 3 szoba volt,egy konyha és egy fürdőszoba. Nem volt túl szegényes, de nem volt túl hivalkodó. Nekem nagyon tetszett. Már éppen pakoltunk volna ki a bőröndökből,amikor hallom,hogy a társam kizárta magát a szobájából. Azonnal hívtunk segítséget, és meg is érkeztek. Szegény embert azért sajnáltam. Éjfélkor nagyban aludt,aztán megzavarják az álmát,és még kocsikáznia is kellett. Kifizettük,majd mindenki tért a saját dolgához. Nekem az első dolgom pakolás után az volt,hogy szóljak a családnak, minden rendben,megérkeztem. Végül egy jó fogmosás után aludni tértem.

2.nap: Bemutatkozás

Reggel kellemesen ébredtünk új lakhelyünkön. Szépen megreggeliztünk,felkészültünk és kimentünk a házból. Kint már vártak minket. Most fényes nappal jobban szemügyre tudtam venni őket. Az egyik egy rózsaszín hajú, szakállas férfi volt, körülbelül a huszas évei környékén. Vele volt még két lány. Az egyik egy alacsonyabb, nem túl bőbeszédű típus volt, másikat pedig egy nagyon magas, szőkés lány volt, Doctor Who sapkában. Elsőre nem tűntek kellemetlen társaságnak. Szépen bemutatkoztak . A férfit Marcus-nak, az alacsonyabb lányt Sini-nek hívták. A másik lány nevére sajnos már nem emlékszem. Elvezettek minket az iskolához,ahol az elkövetkezendő napokban tanulhatunk. Hatalmas meglepődést jelentett a számomra,hogy az iskola több részből állt,és minden rész különböző dolgokkal foglalkozik. Az első helyen modellezéssel és informatikával foglalkoztak. 5 db 3D nyomtatójuk is van,amitől én csak tátogni tudtam. A következő épületben tervezéssel és textíliákkal dolgoztak. A tervező teremben ruha tervek,gitár minta tervek, fegyverek terv rajzai, vagy csak sima fantázia szülte rajzok. A textiles részén hatalmas szövőszékek sorakoztak egymás mögött. Külön rész volt a festéshez,a szövéshez, varráshoz és a szőnyegeknek. Ez után bementünk a kovács szakra,amely megvallom őszintén, a kedvencem lett. Különböző eszközökkel dolgoztak ipari méretekben,és minden kéznél volt. Az itteni diákok vas kapukat,kardokat,kisebb figurákat készítettek ott. Volt egy bútoros szak,ahol különböző stílusú és méretű szekrényeken,székeken,ágyakon dolgoztak. Ezen viszont meghaltam. Volt egy lőfegyver készítő szak. LŐFEGYVER KÉSZÍTŐ SZAK!!! Álmaim helye volt. Ott a szemünk előtt készült egy airsoft fegyver,sorakoztak a különböző kaliberű

töltények. Az utolsó előtti helyen gitárt terveztek és készítettek. Ezen a helyen a tanár az nagyon megkedvelt, gondolom azért, mert sokat beszéltem vele a gitárokról és a zenéről. Az utolsó helyen ruha tervezés folyt. Különböző stílusú női-, illetve férfi ruhák sorakoztak a bábukon. Ekkor szóltak hogy éppen ebéd idő van, úgyhogy mehetünk enni egy kicsit. Az ebédlő hatalmas volt, és szép. Finomabbnál finomabb ételek és italok sorakoztak, arra várva, hogy valaki szedjen belőle. Én spenótos palacsintát ettem, krumplival egy kis vízzel, és salátával. Olyan volt, mint a svéd asztalos éttermekben. Leültünk és megebédeltünk. Délután még maradtunk a textiles szakon, és beszélgettünk az egyik ottani tanárral. 3 óraker elmentünk egy kicsit körül nézni és bevásárolni, hogy másnap se legyünk éhesek. Végül 5-6 óraker visszatértünk az apartmanunkhoz, megvacsoráztunk, és aludni tértünk.

3. nap: Kezdő lépések, szauna és virsli

Reggel fél nyolckor ébredtünk, megreggeliztünk, elkészültünk és mentünk a szakra. Az nagyon tetszett, hogy csak 9-kor volt a kezdés. Megismerkedtünk a tanárunkal, Kaisa-val, valamint a többi diákkal: Satu-val, Anne-val, Emmi-vel és még másokkal is, de az ő nevükre már nem emlékszem. A bemutatkozás után mindenki belekezdett a munkába. Engem nagyon érdekelt a szőnyeg készítés, azaz a taftingolás. Kaisa a kezembe adta a taftingolótűt, egy vásznat, némi fonalat, papírt és ceruzát a tervezéshez. Megrajzoltam a mintámat, ami egy piros fehér felhő volt fekete alap előtt (mily meglepő). Felrajzoltam a mintát a vászonra, és kezddhetem is. A kezelése egyszerű volt, és gyors. Olyan jól szórakoztam, hogy észre se vettem, máris ebéd idő volt. Felmentünk a kis erkélyre, ahol egy konkrét konyha volt össze állítva. Itt elfogyasztottuk a szendvicseinket, majd újra munkához láttunk. Délután 3-kor végeztünk, gyorsan bevásároltunk, és készülődtünk a szaunázáshoz. Olyan 5 óra környékén már vártak ránk, felszerelve kocsikkal. Beszálltunk, és elmentünk az alig pár kilométerre található szaunához. Itt óriási meglepődésként ért a tény, hogy itt az emberek egy szál fürdőruhában mentek úszni a jeges tóban. Engem már a gondolattól kirázott a hideg. Gyorsan átvedlettünk a fürdőruhába, és mentünk is szaunázni. Egy kicsit megfulladtam ugyan, de nagyon tetszett. Jó érzés volt melegben lenni. Aztán megpróbáltam én is belemenni a hideg tóba. Sajnos csak bokáig sikerült bemennem. 8 óra fele elhívtak minket egy kis vacsorázáshoz. Egy kis faházban körbe ültünk, és középen volt egy kis tűzrakó hely. Ott sülték a virslik. Hát, már nagyon éhes voltam, úgyhogy leültem, és néztem a tüzet. Nagyon finom volt, főleg csípős, édes mustárral. Miután elfogyasztottuk a vacsoránkat, haza vittek minket. Otthon feltöltöttem a képeket, majd a szokásos menetben készülődtem az alváshoz.

4. nap: Szokásos

Szokásos menetben ment ez a nap is. Reggeli készülődés, iskolai taftingolás, délutáni bevásárlás. Este vacsora után még megnéztünk egy filmet, Az Álmosvölgy legendáját. Új ötletek merültek fel a fejemben a történetemmel kapcsolatban. De ez csak a számomra lényeges ☺

5. nap : Gyűjtés és egy jeges tó

Az iskolában taftingolás közben Kaisa adott nekünk egy csomó könyvet, amely a textíliák megmunkálásáról szólt. Találtam köztük egy olyan könyvet-igaz finn nyelven, de értettem a rajzokat és a japán megnevezéseket- amelyben a shibori

festés technikájáról írt. Rengeteg szép mintát találtam benne, és olyan fényképek is voltak benne, amely elengedhetetlen a gyűjtésemhez. Közben ezeket a képeket készítettem, rendszeresen haladtam a szőnyegemmel, ami már majdnem kész volt. Ez a nap hamar véget ért, de mi nem igazán bántuk, mert délutánra egy kis kirándulást terveztünk az apartmanunktól nem messze. Egy pusztaságon keresztül vezetett az utunk, melyet hatalmas fenyvesek kereteztek. A levegő nagyon tiszta és hideg volt. Haladtunk előre, láttunk pár házat, amely a fenyvesek alá lett építve. Kicsit arrébb már az erdőbe vezetett az utunk, a fákon keresztül, a jeges ösvényeken. Esküszöm, majdnem elestem. Az erdő tele volt különböző méretű fenyvesekkel, aljukban még megmaradt a hó. Mesebeli élmény volt ott lenni. Csak a csend, néha a madarak csicsergése és a lábunk alatt roppanó ágacsok szóltak csak közbe. Az erdő szélén elértük a tavat. Meg volt fagyva a teteje. Majd elértünk egy part szakaszt, ahol könnyű volt a házakhoz jutni. Itt volt egy hatalmas farakás, amelyek között találtam egy igen érdekes mintájú fatörzset, amiről kép is készült. Onnan volt a legszebb a látvány. A jeges tavat körül ölelő fenyvesek és a tiszta kék ég megmozgatott bennem valamit. A társam elkezdett poénból azzal szórakozni, hogy kavicsokat hajigált a jégre, hátha betörik. Ahol vékonyabb volt a jég, ott sikere volt, ahol már vastagabb, ott nem. Összesen két órát töltöttünk ott, aztán mentünk visszafelé. Látvány dús egy nap volt.

6.nap : Röpke séta

Szombati kellemes reggelen mit is ne szeretne jobban az ember, mint kimenni sétálni a friss levegőre. Elterveztük hogy merre megyünk, és már mentünk is. Az utunk az iskola utáni részhez vezetett egy golf pályán keresztül. Itt rengeteg fényképet készítettünk. Egy idő után úgy határoztunk, hogy felfele is körülnézünk. Egy széles út vezetett fel a házak közé. Amikor felértünk, egy parkkal találtunk szembe magunkat, ahol egy nő futott el. Meglátott minket, és megkért minket, hogy készítsünk róla egy képet a telefonjával. A fénykép készítés után beszélgetni kezdtünk. Nagyon kedves volt, elmesélte hogy ő is tanár, csak a mozaik szakon, ami jóval távolabb van, mint ahol mi tanulunk. Beszélgetésünk addig ment, amíg azt nem kérdezte : „szeretnétek megnézni a házatam ?” Nagyon meglepődtünk ezen a kérdésen, de bele egyeztünk, hogy megnézzük a házat. Odaértünk, és hatalmas meglepettség ült az arcomra, amikor megláttam a babaközre emlékeztető lila-sárga házat. Mosolyogni való volt. Bevezetett minket a házba, hogy belülről is nézzük meg. A belső tér kicsi volt ugyan, de nem vészes. A falakat festmények díszítették, amikről utólag kiderült, mindet a hölgy csinálta. Igazán tehetségesnek bizonyult. Ezután bemutatta a jelenlegi mozaik munkáját. A kép alig volt nagyobb, mint egy A5 lap. Nagyon aprólékos munka volt. Beszélgettünk egy kicsit a házaról, aztán felajánlotta, hogy elvisz minket a bevásárló központba a kocsijával. Ez nagyon kedves volt tőle. El is vitt minket, de amikor kiszálltam a kocsiból, elkapott a rosszullét. Bementünk, és a mosdóba vettem az irányt. Nem tudom miért, de a hányinger előérzete vett rajtam erőt. A tanár mondta, hogy inkább menjünk haza. A hölgy felajánlotta, hogy haza visz minket. Haza gurultunk, nagyon szépen megköszöntük a kedvességét, és bementünk a házba. Bementem a szobámba, elővettem a fájdalomcsillapítót, bevettem, és ledőltem az ágyba. Hál égnek, két óra múlva jobban is voltam. Este megvacsoráztunk, és mentünk aludni.

7.nap : Burger

Az előző napi baleset miatt úgy gondoltuk, ma jobban körülnézhetnénk a bevásárló központban. Kikerekedtek a szemeim, amikor megláttam a hatalmas sor gumicukrot és édességet. A nagy nézelődés közben vettem magamnak egy bolyhos sapkát, amire a „Peace” felirat volt írva. Ez volt akkor az egyetlen, amit akkor vettem meg. Eljött az ebéd idő, és úgy döntöttünk, a hamburgeresnél eszünk. Az kasszás lány nagyon kedves volt, mert miután kifizettük a kaját, udvariasan megkérdezte, hogy honnan jöttünk. El mondtuk, hogy magyarok vagyunk, mire mosolyogni kezdett, és üdvözölt minket. Meg ebédeltünk, aztán tettünk egy sétát. Haza sétáltunk, délután rajzolgattam.

8.nap : Erdei túra

Reggel a szállásunk előtt már vártak ránk a finnek, hogy elvisznek bennünket egy erdei túrára a Finn Nemzeti Parkba. Nagyon tetszett az ötlet. Néhány perc kocsikázás után el is értünk a parkba. Elsőként elmentünk egy bemutató házba, ahol megmutatták a park állat- és növény világát. Egy fél óras bemutató után elbukdácsoltunk a jeges úton a kocsikhoz, és elmentünk a parkhoz. A park előtt hatalmas hó volt, nehezen jutottunk az erdő bejáratához, ráadásul jeges is volt. Voltak részek, ahol könnyű volt a járás, de voltak szinte járhatatlan volt a jégréteg miatt. Egyszer még el is estem. Az erdő maga egyébként gyönyörű és fantasy-ba illően hangulatos. Sajnos a túra csak egy óráig tartott, és hamar a végére értünk. Én itt fogtam magamat, és leültem a hóba. Elég mulatságosan festettem, amikor elmerültem a hóban. Még segítséggel is nehezen tudtam felkelni. Kicsit arrább mentünk, és megnéztünk egy finn tradicionális házat. Nagyon meglepett az, hogy a ház egy 40 cm-rel a föld felett van. Kinézelődtük magunkat, utána mentünk a következő helyre, egy tóhoz. Mily meglepő ☺ Itt megálltunk, és eljutottunk egy tóparti pihenőhöz, amely tökéletes volt a szalonna sütéshez. Ezen a helyen álltunk meg virslit és palacsintát sütni, illetve enni. Jó volt ülni és élvezni a levegőt. Néhány óra múlva haza mentünk, és kipihentük magunkat.

9.nap: Fonás

Mai napot a szakon töltöttük. Jót beszélgettünk, és kipróbálhattuk, hogyan kell fonalat fonni gyapjúból. Én két gombolyaggal is csináltam. Utána elmentünk a bevásárló központba, ahol a ruha boltba vettük az irányt. Én vásároltam magamnak egy fekete fehér csíkos hosszú ujjút felsőt. Nagyon jól áll, és nagyon szeretem.

10.nap: Kész párna

Ezen a napon befejezhettem a párnámat véglegesen. Amit taftingoltam, az végre kész. Annyira büszke vagyok magamra, hogy valami újat tanulhattam, és próbálhattam.

11.nap : Tampere

Ezen a napon Tampere –be mentünk múzeumot látogatni. Számomra egy élmény volt . Volt benn egy Lego kiállítás, egy baba kiállítás, amely a kedvencem lett, Finnország állatvilága is ki volt állítva , Finnország történelme is meg volt valósítva. Nagyon megfogott a sok fegyver, az öltözetek és az akkori újságok. Igaz,azokból szinte semmit nem értettem,de tetszettek a képek. Volt még egy játék terem is,ahol 90-es évekbeli játékokat lehetett kipróbálni. Nagyon élveztem. A nagy múzeumi körút után elmentünk egy szakácsképző iskolába,ami egyúttal egy étterem is volt. Az itteni ebéd isteni volt,és életemben először meg tudtam enni egy almás lepényt. A nagy evés után körbe járhattuk az iskola épületét,és megtudhattuk,hogyan tanulnak itt a szakács növendékek. Ez után elvittek minket egy kilátóba,ahonnan 2 emelet magasról nézhettünk körbe . A látvány fenséges volt. Én sajnos a lépcsők után megfulladtam. A végén hazavittek minket.

12.nap : Meghallgattuk az Erasmus-ról hazatérő másodéveseket,akik egy-egy Power Point bemutatóval készültek és mutattak be egy-egy darabot.

13.nap :Lazulás és Black Apple

Ezen a napon egy kicsit lazultunk,otthon, mindenki gépezett a szobájában. Én ezt az alkalmat választottam arra,hogy elmenjünk bevásárolni. A boltban szembe találtam magamat egy érdekes itallal. Megvettük,majd otthon kibontottam,és azt vettem észre,hogy az ital szintiszta fekete. Ez hatalmas meglepetést okozott a számomra. Ráadásként még igazi szőlő íze volt,hiába hogy alma volt ráírva. Nem baj. Sajnos azt sajnáltam,hogy haza már nem tudtam vinni magammal,pedig az otthoniak is ki akarták próbálni.

14.nap : Pizza

Ez a nap is kicsit szokásos volt, nem történt semmi extra. Délben a tanárnő nem igazán akart főzőcskézni,úgyhogy elmentünk egy pizzériába. Én egy frutti di mare, azaz tenger gyümölcsei pizzát kértem. A pizza méret itt hatalmas volt,az íze pedig kiváló. Sajnos nem tudtuk egyszerre megenni az egészet, így mindenki a felét elvitelre elcsomagoltatta. Így a pizza megmaradt felét este ettük meg.

15.nap : Vagdosás

Ezen a napon kipróbálhattunk egy új fajta textil festési technikát,amely a sablonos rajzoláson alapszik. A tervezéssel meggyűltek a bajaink,de megérte. Végül kitaláltuk,hogy csinálunk ezzel a technikával egy házi tárgyat. Én egy torna zsákot terveztem.

16.nap : Elmulasztott lehetőség

Erre a napra egy üvegest ígértek,de én nem voltam kíváncsi rá,szóval maradtam, és bementem a tervező szakra, megcsinálni a ruhám tervét. A csoport nagyon a szívembe lopta magát. Főleg Beeny, akit csak úgy emlegetek, Sherlock lány. Nagyon rajongott a sorozatért,és nagyon beszédes volt. Nagyon szimpatikus volt a számomra.

17.nap : Vagdosás II.

Ezen a napon kaptunk néhány műanyag lapot, amire felrajzolhatjuk a mintánkat. Én nekem banda logók voltak eltervezve. Szépen felrajoltam őket a műanyagra,és elkezdtem őket egy sniccerrel kivágni. A sniccerrel való vágás nagyon lassan haladt, így nap végére csak 5 mintát tudtam kivágni. Na nem baj.

18.nap : Festés

Ezen a napon befejeztem a minták kivagdosását, és elkezdhettem festeni a textilre. Élmény volt egy szivaccsal pacsmagolni a festéket. Élveztem.

19.nap : Varrás és No Name

Ez a nap a táska összevarrásával kezdődött. Kaptam hozzá elég mennyiségű cérnát. Egy kicsit szenvedtem a géppel,mert új darabbal dolgoztam,és túl sok gomb volt rajta. Amikor ezzel kész voltam,ideje volt a lyukasztásnak. Egy ipari nyomó szerkezettel csináltam a lyukat,és a fémét is azzal szorítottam rá. A táska elkészült, és nagyon büszke voltam,, amikor már átpakoltam minden holmimat az új táskába. Délután meghívtak minket egy kis beszélgetésre. Nagyon kedvesek voltak. Egy kis idő után elugrottunk a No Name nevű bárba,amit nagyon szerettek az ottani lakók. Nagyon tetszett a hely hangulata, és az eladók is jól néztek ki. Én csak egy egyszerű tonic-ot ittam. Egy negyed óra múlva visszamentünk, és folytattuk a beszélgetést. Később feloldódott a hangulat,és neki álltunk befogni a srácok haját. Kettőt én nekem sikerült befogni. Annyira jól éreztük magunkat. Egy óra múlva sajnos vissza mentünk a szállásunkra.

20.nap: Sziget

Szabad napunk volt,úgyhogy elmentünk megnézni egy szigetet. Egyszerű sziget strand partbefagyott tóval. Azon gondolkodtam,hogyha a finnek nagyon szeretik a hideg dolgokat,akkor ebbe a fagyott tóba milyen lenne beleugrani . Elég mulatságos képek jelentek meg a szemem előtt. Olyan dél környéke lehetett, amikor a tanárnő azt mondta,menjünk ebédelni. El is mentünk oda,ahol a pizzát is ettük. Most egy tál gyrost ettem, gondoltam kipróbálom, hogy milyen. Finomnak finom volt,de borzalmasan sok. Sajnos rosszul lettem tőle. Kaja után haza értünk, és kipihentem magamat.

21.nap : A hétvége további része vásárlással, egy kis sétával és pihenéssel telt.

22.nap : Esti buli

Ezen a napon meg tanultam szőni. Adtak hozzá fonalat, nagyon szép kék árnyalatokban. Nagyon tetszett. Igaz,ez egy kis darab volt,ami elkészült,de egyenletes. Délután elmentünk a tutorokhoz,mert újra meghívtak minket egy kis falatozásra. Ettünk minden félélt, zöldséget, chipset, gumicukrot. Nagyon jól elbeszélgettünk velük. A tanárnő olyan 8 óra környékén már fáradt volt,úgyhogy ő hazament,de én még két órát maradtam. Végül a tanárnő unszolására én is visszamentem.

23.nap : Újratervezés

Ezen a napon újra a tervező szakra mehettünk. Én nekem már ismerős volt a környezet, nem

volt nehéz ismerkedni. Most újra a ruháimmal foglalkoztam, Beeny pedig- mivel fa esztergályosnak tanult – tervezett egy fa órát a témájához, Angliához. Tetszett a terve, olyan volt, mintha egy punk fejnek az oldalára ragasztottunk volna egy óra lapot. El is neveztük PUNK ROCK CLOCK –nak .

24.nap : Nemezelés és búcsú est

Ez volt az utolsó előtti napunk, és ezen a napon nemezeltünk. A feladat a tűnemezelés volt, és mindenki nagyon szép dolgot csinált. Én egy kis rókát készítettem, körülbelül akkorát, mint a tenyerem hosszában. Mindenki megcsodálta, és áradoztak arról, hogy én milyen tehetséges vagyok. Tisztára zavarba hozott. Ketten is lefényképezték, annyira tetszett nekik. A nemezelés végén még búcsúzkodtunk a textilesektől ajándékokkal, és ők is készültek apró ajándékokkal. Végül elmentünk a szállásunkra, hogy el tudjunk csomagolni, még a búcsú előtt. Délután 5 órára vártak minket a cafetériában, ahol szó szerint díszes lakoma várt minket. Ettünk, ittunk, beszélgettünk, videókat nézegettünk, ajándékoztunk, aztán mentünk haza folytatni a pakolást.

Végül a 25- ik nap reggelén elbúcsúztunk a textilesektől, és repülőre szállva elhagytuk Finnországot .